

DE KOSTEN KUNNEN HALLUCINANT HOOG UITVALLEN EN DAT KAN EEN ZEER NEGATIEF EFFECT HEBBEN OP HET RENDEMENT VAN EEN PORTEFEUILLE

bruto transactiebedrag. Een bizar hoge kostenpost.

GOEDKOOPSTE AANBIEDERS

Bij Saxo Bank is de belegger goedkoop uit. De transactie kan de belegger zelf uitvoeren op het platform van Saxo waar 0,4 pip kosten worden gerekend (zie kader).

Ook Lynx en TradersOnly hebben een acceptabel kostenpercentage. Alle andere partijen zijn duur tot bijzonder duur.

Opvallend is dat bij een transactie van 1.000 aandelen met een koers van \$ 10,00 de prijsvechters Lynx, DeGiro, TradersOnly en Saxo B ank goedkoop uit de bus komen. Bij een transactie van 10.000 aandelen bij dezelfde koers komen TradersOnly en Lynx als goedkoopste naar voren. Saxo Bank is dan wat duurder. Binck, Alex en de grootbanken zijn allemaal aan de dure of zéér dure kant.

DE CONCLUSIE

Waar de grootbanken in ons brokeronderzoek nog in de middenmoot verkeerden, kunnen we gerust vaststellen dat deze partijen inclusief Binck en Alex veel te duur zijn voor een belegger die zijn of haar aandelenportefeuille wil spreiden buiten de eurozone. De kosten kunnen hallucinant hoog uitvallen en dat kan een (zeer) negatief effect hebben op het langetermijnrendement van een portefeuille.

Het loont dus zeker om deze kosten mee te wegen bij de keuze van de bank of broker waar u uw aandelenportefeuille wilt aanhouden.

TOTALE KOSTEN (TRANSACTION ÉN VALUTA) BIJ TWEE ORDERS: ING BANK IS HET DUURSTE

1.000 Amerikaanse aandelen à 10 dollar	1 ^e	2 ^e
Goedkoopste brokers	Lynx	DeGiro
Duurste brokers	ING Bank	Alex

10.000 Amerikaanse aandelen à 10 dollar	1 ^e	2 ^e
Goedkoopste brokers	Lynx, Traders Only	DeGiro
Duurste brokers	ING Bank	Alex

– Column –

Wie koopt er nog bankaandelen?

Ten laste van zijn aandeelhouders heeft ING dit jaar een boete van 675 miljoen euro betaald wegens mogelijke overtredingen van de Wet op het financieel toezicht (Wft).

Een bank wordt niet zomaar aangepakt. In het zogenoemde tripartiete overleg tussen De Nederlandsche Bank (DNB), de Fiscale Inlichtingen en OpsporingsDienst (FIOD) en het Openbaar Ministerie (OM) wordt afgewogen of de bestuursrechtelijke of de strafrechtelijke weg zal worden gevolgd. Die keuze hangt af van het financieel en maatschappelijk effect van eventuele vervolging. Strafvervolging is immers slecht voor het vertrouwen in de bankensector.

Dat ING was gebruikt voor betalingen bij enkele witwaszaken is niet zo gek, want ING verzorgt de meeste betalingen in Nederland. Dat had DNB destijds aan het OM kunnen vertellen. Hoewel DNB toezicht houdt op naleving van de Wft en bestuursrechtelijk over de machtsmiddelen beschikt om personen aan te pakken, werd tripartiet toch besloten ING strafrechtelijk te laten onderzoeken door het OM. Waarom?

Een paar maanden eerder had de rechter bepaald dat DNB terecht Delta Lloyd een boete van 1,2 miljoen euro had opgelegd wegens overtreding van regels voor integriteit, maar dat DNB niet de cfo van Delta Lloyd had mogen heenzenden. Was Jan Sijbrand, de toenmalige

directeur toezicht van DNB, daarom huiverig om tegen ING op te treden? Of lokte het vooruitzicht dat het OM veel hogere schikkingen kan afdwingen dan boetes die DNB kan opleggen? In ieder geval was de reden niet, andere banken te waarschuwen hoe belangrijk naleving van de Wft is, want dat kan DNB zelf.

In februari sloot het OM zijn onderzoek. Niemand was strafrechtelijk verdacht bevonden. In juni nam DNB-directeur Sijbrand afscheid. In oktober werd de portemonnee van de ING-aandeelhouders getrokken. Vervolgens liet DNB weten dat bij veel banken de poortwachtersfunctie niet op orde is. Waarom moesten dan de aandeelhouders van ING een bedrag ter grootte van de helft van hun jaarlijkse dividend inleveren? Dat moeten beleggers wel weten, willen ze kapitaal blijven fourneren aan bedrijven die hun klant centraal moeten stellen én vermoedens over hem moeten melden.

PAUL FRENTROP
is expert op het gebied van corporate governance